

החשמה

11-11-68

החשד

_____

דופאים על הכוונת

יואב אביב

„רשלנות פושעת“

ארו קעטני המנות, תלמיד כיתה י"ב, הובא בפניו
האחרון לבי"ח "כרמל" בחיפה, בעקבות תאונה בה
חדר מוטימגב לפייטבעתו. לאחר מספר ימים נפטר
הנער. הדו"ח הפאטולוגי, לדעת רופאים, מצביע על
"רשלנות פושעת" בטיפול הרפואי בו. המשטרה
חוקרת והמשפחה אינה מוכנה להסדר פיצויים עם
ביה"ח. רופא המחלקה הושעה מעבודתו ובקרום יונח
החומר על שולחנה של פרקליטת המחוז

החולים של חברתנו תשוב אליו. גידול אלה הוא האנושי החלטי! שטופר גוטנברג אמר: "אומרת אוחות, לכל מי שרק אמרתי שיש בידוקם מה קרה", משתרת שראל, שהגיעו למסגרות בעיר יסטיין בן לאור חתונה לגרוף אם הייתה חלילה מצב בריאותי, לא מצאה בה המושגות את התקדמות בניתוחים לאור נוסף.

הר"ח האטנולוגי קובע, כי ארז ננטש ומדומים שונים ומספיקי בריאות. בבריים, בהם מבחנים אלוים פנימי מזהלים. התקדמות קצוה שראל, כי אף פסוק שראל, כאן מזהלים שישות ויחיה אלו שראל מזהלים.

מבטאות, אור הדמאות הצבוע על העומק של ארז לביאית-החיים ארזות והאשון והאשון הצבוע שונים לחומר מצבו של הילחלח שונים. במבטאים אלה, להחליט שיש עובד את כי קר ניתוח. יש ניתוחים שיש, שהרי הסכנה שיהיה אלה הסכנה הגדולה ביותר והעפעת לפצול וממנה שפולט-ליבר נעל ארז, אור הדמאות

אחיית המחלקה נחקרו

רופא אור הפיק אור, כי ברצו שחל וטורידות מצבו של אור, היה צריך להחליט רופא המטפל. יש עולה ממשות. התשובות נותנות טספת שיתכן היה כי לא תלצי א תלצי.

ביתוח לאחר 5 שעות

הזוים עם תרומת המעשה והעבר את כל דבריו
מחלים. ברמל, כיופס, ולקסוד וקדוק ארזות
לפני השעה המש אחר-הצהריים. ובזרי של ארז
מספרים. שהלך שכם שעה ארבעה בזה המין
ורן אחר והצטרף לתפנה את הרמסים
לסלם. בן אחר שבער צילום נוסט לאיוור
הנפוצ והחליט הרמסים. כי של לבנת את הער.
הרתיגותיו הובל את רון למעלה בתחש שש
לאר שהגיע לרתיגותיו. למעלה 10 שעות.
מדר הרתיגותיו והעבר הער למלחם כירוגית
א בכית-החלום, שהעורסא המבנות מרביעה
את המסמחין כי היתרע בעל בחולתו. ואומנם
למלות ויהי בנקור 27 כפברואר. ותעורר
א, רבר תלשות עם בני-משפחת ואי יזה
ספר מבזרי שבעורו לרתיגותיו.
לרזא אחר-הצהריים והחליט הרמסים
להצטרף מנוטל של אר את הוורד. והקסר
המקוים את התפריט ברע. שפיתר לרזא מקדור ויהי
לאר הער לקסוד ברע. שפיתר לרזא מקדור ויהי
מנוטל שיעש משול לאר שפיתר שעה ואת לפני
והוא ענז לא. שחור מרובקת והערה איזי מנה
לעשות. מתארת אותו של תרזא, אביגיל
עקבי, שיהא אחת ניהלה עם רי ויול מבית
חולין. ברמל.

הרופא הקר לישראל

ככל שנקטו השועות הלך מצבו של הצער והחמיר, כפי שנתה אתו אחותו לזכרון העצם הנשכח. תרופה לזכרון את הצער. כמקום בעזי כן ציון בדיו לעשות דבר בעצמו כפי זה והלך לזכרון אולם יסוריו של הצער נמשכו. האחות תלשורה עם הרפא פגשנו וזאת מה שהיה יציב כעת. מרוב את הצער ואין מה לעשות, סיפרה אבינו. לאחר שפגשנו המוקדמות של הצער מרוב את צוק הלהיאה החלט העביר ליחידה לטיפול מבית. עם גברק עליון דן כן רב שחוק מבית.

פרוץ דוד עמירן עם „אטלס-המחלוקת“

וּמִן הַדּוֹד וּמִלִּידוֹ

על פי

נאבק על עקרון

לאחר הוראתו של הש"ר דוד לוי להוציא מ־האטלס
 "ישראל" קמע על ההתיישבות בנדה שנכתב על־ידי
 פרופ' דוד עמירן, ראש המחלקה לגיאוגרפיה
 באוניברסיטה העברית, אומר עמירן: „האטלס מייצג
 את המדע הישראלי ולא את ממשלת ישראל...
 אראה בזאת פגיעה בזכות היוצרים... זהו פירסום
 מדעי ודוד לוי איננו איש מדע...”

[illegible]

שאלה מרופסר עמרין, איך מרגיש איש
אקדמי בשוואר מצאצא עצמא במרכז סטרי
ציבורית?
תשובה: אני לא מאושר מסוג הפרסום הזה.
אניני חושש כמה תועלתאית. קול הידע שלי על
האקט פתוח ומתנבטני את צא מאמרי אין ער
לפרסם ביהדותם מקצועית.
האם אין כאן היתכמות מצידן, היי כבד
במזלל העשרה ביקור את אקטע שניים מחברי
ומתמרת?

[illegible]

המחלוקות:
היו דעות גורמים לאומנים
ללאומנים רחוקים ובראשם גוש
שפעלו בסתר בקהילות נקודות יישוב ברחבי
ישראל כרים, מיישובים לבנה נוסר בנות
הישוב הערבי כדי למצווע
סיוסוקיאלית פועלים על האזור בעת
קיים יגורו: בולט בין אידאולוגיות
השפיעים על גוש אומות – שיעור
אורי ישראל הערבים שתרבות והמבטא
הבחינוכי מבטק ואי מדינה וז לאומית והדבר
ערבית – לבין התרבותיות על
המסתגלות: שפועלות מדינת דתית בעל
אופי: תרבותי ואומיותי יחדית
לספקו תורמים כששח

מבניקו אשאל את עצמי, איזה גורמים השפיעו על החלטה להיבנות. כאן אני מזכיר סיבות כלכליות-חיסוריות. אך גם פוליטיות-בישראל, כלכליות-חיסוריות. אחד הדגומה המובהק ביותר לאיזון כולל לשלל הוא הפיתוח של תחומים לא חזקים. שיש במסגרת שיקולים להבין את הקשר בין כל גיאוגרפי מדינה לתחומים שבהם יש להקצין את התחומים הפוליטיים שהיו באותה תקופה. לבין ארץ ישראל.

המסמכים יצאו בעדשות של
מיוחדות. עם העובדות האלה התחברות, מסמכים
לפרסום יישובים אחרים וקלאים ושלא אכלו
כלום אותם בלי מנוח.

בשיתוף ביטני אפרתי יא שלי חתם מקבץ
לעבודתם באלטס. ביאטורג'י מוגרע עם עמדות
מיוחדות קריטיציות. בנוסף לכך, אלה חתמו
לעבודתם באלטס תכנת קריטיציות ביטני ודוד
ושוברמן. האם לא ייתכן שהפסיד עולמו
האליטי השוערע על הדברים שכתבו
איש. כל אמן שרע מה הוא אם אדם ולכן אפילו
פוליטי. מכון שחזר לא צירד תפסיות.
החיות וכליכיו לו עבודתו חתמו. היות
ואני לא עסק בגיאולוגיה ואפילו, ברד
לשגשג שלי על השלכות פוליטיות. ארד
המניעים שלי לומר את הדברים היו מודעים ולא
פוליטיים.

ההקדמה המפורזת שאלת מנוחיום כל
החיות והדעות בין האדם היו לי דמיון. וזה
היה מנוח.

[illegible]

כמלך שצוהו להגן על ישראל, וכל
 מה בל יאמר ויפריע לשלום ידו לרוח
 מרוב קצף קטן בו אני מסביר את שתי
 הגישות הרווחות לתחיבתנות. אחת: "גוש
 אוניו"ם" שמטרתו ליצב מספר מיזבי של
 ישיבים משכונתו ולפזר אותם בין הלוויינים
 הערבים. בתחנה שאיננה יחיד הלווייני אותם
 תעמיד. אמרתי, גם, שחברתנו לא תוכננה אף
 להתייחס למצות, "גוש אוניו"ם, אלא כ"צורה
 מרובה להלאימות. כל מה אנש"י מאמינים בלידת
 תיגשה של הציונות המסורתית, והרגלת
 יישוב יחיד" האנטיסמיתית שברובה הגדול
 "חורית" ולפזן מטרה זו אף מוכנה למפשה
 "סוציאליזטית".

יד אהרין קמסינסקי, ארכיאולוג
פרו' דוד גרסמן, מרצה לגיאוגרפיה
וישנבות באוניברסיטת בריאילן:

התערבות גסה

הוא מנע דוד לוי בחופש הביטוי
המוניין
והי התערבות מובהקת של איש מימשל
בתופש אקדמי. האטליס "ישראל" וז עבודה
אקדמית טהורה. והי התערבות גסס מצד ורג
ממשל.

האם לא ייתכן שמרומפור דוד
ניצל את החומש האקדמי שניתן לו?
אני לא חושב שהוא ניצל את ה

האקסירם ידו להביע את דעותיו. ודעתיו הן
ולק אצטגנול בעצרו המבוקש. ברבע שנה
התיחסות להתיישבות הקולטת בנדה
המערבית. כשתישבות שמוחקים בענכש ביד
ידן. חיבת להיות התיחסות לעריות
משמלות ביתם לפסבדאית חוקאלי.
אמורתי אלה התיחסות למריתיות של מדינת
ישראל לגבי ההתיישבות בצד המערבי של
קו הירוק.

וידע עקרונו מן המעשה
המשפיר את דורו בעיני יריביו והתקין
שתי דרכות. דאמא חי' מרץ חפזו
בחי' המשנה בגימוריה. ודו לוי לא
מאור. אפי' לא בדיק' בארץ מידה התועפת
מפיקה בשטחים. אפי' מנח שאם דוד
זאת שיש לו מרץ בנפשו.
שאינו מרץ. ודו עקרו. שחייב
מקם לתנועתו. שחייב
אין חוק שיש מ'גן מריון על תנועתו
שיש חוקים וקצבים אותו. תנועתו
אחריהם. ודו עקרו. שחייב
אחריהם. ודו עקרו. שחייב

[illegible]

מגזר השולושים — מצטלמים בחזית קולטע מוטרבי

דניין שוקא אגדה

דו צלקה

סוף „מוגרבי“? לא ייתכן!

שנודע לי על חדליקה בקולנוע
מגורבי, יאמאז מיד לראות
במו עיני את הנוק, דבר
שחייתי עושה את למען
ביניים מעטים בעיר. תחילה
ראיתי בעלי רוחי על חרובות, אבל
דחיתי את המראות הללו - כל אורב
סריסטים מושבע סומך על בית הקולנוע
הזה. על חוטם, על מוקצות, יאמאז.
מבחינך לא רחא חבניי מעלי במשד
מלכות פריזם, כי תאמין מלי רחבים על
הקירות, אנויות מנוצצות בכל מקום.
ירחיטת באוורי, שנוצמדיתי ליד
המגרות, עצרו לידי כמה עורבים
ותחילו לשוחח על חדליקה; הקול
הכל וגדל מהירות. מגורבי, אולי
סמך קולנוע.

המרכב שהיה מלווה את

במקורותיה, כיכר המסמלת יותר מכל את תאגידים בהיבט הכספי-מנומטלי, המאזינה וחומר שיד גם הבענין הזה לאחדות האביב אבל לא אותה אחדות טעמית, המביאה וזוהרת, אלא לאחדות אחרת, מעלית ומשורית, כולה אוניברסלית, מעשית וחופשית לשנות השלושים. כשבה עיניך מוגרש את בית המסחר שלו בירושלם, עם כל לבך שמועלי הבניין אינם אוכלים ארוחת אחרים ביום שמונים השבוע, כל ששם חוסכים את דמי ארוחתם כדי לקנות באותו יום כרטיס לארוחתם של ילדיהם, ידבר את חפלא והרשיע את מה, ובעת בבורח ובדמקס כשכוח את בני-בית שמסחר לחשש ממנום בחקתם בנין שחיו בו אולם האסתרן ואולם קונטרסיה המשפחה חסידות, וחאדירוס ברין וסובסלני, מתוך בתננו בניין חסר-ערייות זה אביב מכרח לומר כי שטח מבחיר מיוחד כדי שחכמות הראשית

عزنا في الأصل

